

ת"פ 52318/05/15 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד דליה שחורי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוקטובר 2015

ת"פ 52318-05-15 פרקליטות מחוז תל
אביב מיסוי וכלכלה נ' שחורי
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

נגד

דליה שחורי

[פרוטוקול הושמט]

גמר דין

פתח דבר

הנאשמת, שהיא עורכת דין הודתה שהשמיטה הכנסה מדו"ח ללא הצדק סביר, ובכך עברה עבירה על סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס"ה").

עניינו של כתב האישום במסירת ידיעות כוזבות בדו"ח לשנת 2006, וכפועל יוצא מכך הגדלת הוצאות והשמטה בהתאמה של הכנסות בסך 346,320 ₪ (ללא מע"מ) ללא הצדק סביר. בתמצית יצוין כי בשנת 2006 הנאשמת קיבלה מאחר, אליעזר שטרן, חשבונית של חברת צהוב אדום בע"מ על סך 400,000 ₪ (כולל מע"מ) בגין אספקת שירותי יעוץ בתחום הנדל"ן, כשבפועל לא סופקו השירותים לנאשמת. הנאשמת מסרה לשטרן 3 שיקים, שאחד מהם בסך של 304,720 ₪ אף הוחזר לנאשמת לאחר שנרשמו פרטיו. החשבונית נכללה בספריה של הנאשמת, ואף נכללה במסגרת ההוצאות שדווחו בדו"ח על הכנסות הנאשמת, ובכך גרמה להגדלת ההוצאות והקטינה את ההכנסה ללא הצדק סביר.

הצדדים הציגו לבית המשפט הסדר טיעון עונשי מוסכם לפיו הנאשמת לא תורשע, ויוטל עליה עונש של"צ בהיקף של 800 שעות לצד חתימה על התחייבות להימנע מעבירה בסך 67,300 ₪.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשמת

ב"כ המאשימה הציגה את הטעמים המיוחדים שהובילו להסדר הטיעון, והבהירה כי המאשימה הגיעה למסקנה שהפגיעה בנאשמת אם תורשע אינה מידתית. זאת, בעיקר בשל חלוף כשמונה שנים מאז ביצוע העבירות, כשהאחריות להשלמת חקירה שארכה זמן רב, רובצת לפתחה של המאשימה. עוד צוינו שיתוף הפעולה ולקחת האחריות שהתבטאו גם בשיתוף פעולה עם גורמי החקירה, וגם במסירת עדות במסגרת פרשה גדולה אחרת - פרשת ואנונו. המאשימה הכירה גם בפגיעה במשפחת הנאשמת, לרבות פגיעה בתקשורת בשמו של בעלה שהוא אישיות ציבורית. הובהר כי עניינם של מעורבים נוספים הסתיים בכופר או בסגירת תיק מחוסר ראיות, ללא הגשת כתב אישום, כשבין המעורבים הנוספים נמנה גם ר"ח. הובהר כי בקשות הכופר של הנאשמת לא נדונו תקופות ארוכות, ולא התקבלו, בשל מעורבותה באותה עת על פי החשד בפרשת ואנונו ובשל תפקידה ומעמדה. המאשימה ציינה כי העבירה נעברה בכובעה הפרטי של הנאשמת ולא כמייצגת, וראתה בארוע מעידה חד פעמית. בנוסף, נטען כי הנאשמת הסירה את המחדל, היא נעדרת עבר פלילי, והנזק הצפוי לפרנסתה אם תורשע הוא רב לאור עיסוקה כעורכת דין.

הסנגור הדגיש את העובדה שעסקין בעבירות של השמטת הכנסה ללא הצדק סביר כאשר גובה הסכום אינו גבוה במיוחד. הוא טען כי בקשת הכופר מטעם הנאשמת (נ/2) נדחתה על רקע מקצועה כעורכת דין, הגם שמעורבים שמעמדם אינו נופל ממעמדה ומעורבותם גבוהה יותר זכו לכופר. הסנגור הצטרף להצהרת המאשימה שהעבירות בוצעו בכובעה כאדם פרטי ולא בכובעה כמייצגת, כך שאין לייחס משמעות לעיסוקה בהקשר זה. הסנגור הגיש קובץ החלטות בוועדות כופר של רשות המיסים בהן התקבלו בקשות להסדרי כופר (נ/3). עוד הפנה להסרת המחדל על ידי הנאשמת כבר בשנת 2007 (נ/1). כמו כן עמד הסנגור על הנזקים שנגרמו לנאשמת ולמשפחתה בהקשר של פרשת ואנונו וכן על הנזקים המשמעותיים הצפויים לה אם תורשע, כשלטענתו הסדר הטיעון משקף את האיזונים הראויים בנסיבות העניין.

הנאשמת הביעה צער עמוק על המעשים אשר הוגדרו על ידו כמעידה חד פעמית. היא עמדה על ההשלכות הקשות של ההליך על חייה האישיים וחי משפחתה ותיארה את ניסיונותיה למזער את הנזקים עד כמה שניתן עם הסרת המחדל באופן מידי והגשת בקשת הכופר.

על מדיניות כיבוד הסדרי טיעון

רבות נאמר ונכתב אודות הסדרי טיעון, והאופן שבו בוחן ומבקר אותם ביהמ"ש. בהתאם למדיניות הנוהגת בדבר כיבוד הסדרי טיעון, בוחן ביהמ"ש את ההסכמות ואת הטעמים להסדר על פי נוסחת האיזון בין טובת ההנאה לנאשם לבין האינטרס הציבורי, ומתערב באותן הסכמות, רק אם הגיע למסקנה שההסדר שהוצג בפניו סוטה מן הענישה הראויה ואינו סביר, במידה המחייבת את התערבותו (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל).

אקדים ואציין כי בהליך שלפניי אני סבורה שיש לכבד את הסכמות הצדדים. זאת, הגם שספק בעיניי אם בהכרעה שיפוטית מפורטת, בהתאם לעקרונות המקובלים שהותוו בהלכת כתב, הייתי מגיעה לאותה מסקנה. אכן, מדובר בהסכמה חריגה, אך אין מדובר בהסכמה בלתי סבירה בנסיבות העניין, באופן המחייב ומצדיק התערבות שיפוטית וסטייה ממנה.

נוכח מסקנתי זו, איני סבורה שיש להרחיב בכל הנוגע להיבטים המשפטיים הנוגעים להחלטה להמנע מהרשעה. עם זאת, אעמוד בקצרה על יישומם של שלושת המרכיבים הנשקלים במסגרת החלטה להמנע מהרשעה: חומרת המעשים ונסיבותיהם, מידת הפגיעה באינטרס הציבורי, והפגיעה באופק חיי הנאשמת.

אשר לעבירה של השמטת הכנסה ללא הצדק סביר, מדובר בעבירה שהמעשה הפלילי המבוצע בה הוא של השמטת הכנסה מבלי שנלוותה לו כוונת התחמקות ממס, אלא הוא בוצע בחריגה מסטנדרט התנהגות המצופה, בהתאם למבחן אובייקטיבי של סבירות. דרגת החומרה של עבירה זו נופלת כמובן באופן ברור מדרגת החומרה של עבירה בכוונה להתחמק ממס, אם כי החומרה שבכל השמטת הכנסה היא רבה וברורה. הערכים המוגנים הנפגעים מעבירה זו דומים לערכים הנפגעים מכל עבירת מס, ובראשם הפגיעה בחובות הדיוח ותשלום המס, הפגיעה באינטרס הציבורי הקולקטיבי, בקופה הציבורית, באמון הציבור בשלטון החוק, בעקרונות של יושר ושוויון ובכיסו של כל אזרח שומר חוק הנדרש לשאת בנטל מיסים כבד יותר.

בשל אופי הפגיעה בערכים המוגנים נקבע בפסיקה כי יש להקפיד על הרשעת נאשמים שביצעו עבירות מס (רע"פ 737/11 מלכיאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל, רע"פ 6271/13 בן סנן נ' מדינת ישראל, רע"פ 7917/04 בסרגליק נ' מדינת ישראל). עם זאת, בעבירות המס במדרג הנמוך יותר, ובהן זו שלפניי, מתקיימות מעת לעת במקרים מיוחדים נסיבות ששילובן מאפשר תוצאה של המנעות מהרשעה (רע"פ 4606/01 סופר נ' מדינת ישראל, ע"פ 23401-11-11 מדינת ישראל נ' אוחיון, ע"פ 26177-05-14 בהרב נ' מדינת ישראל, ת.פ. 3611/05 מדינת ישראל נ' בלוסה).

בהקשר זה אני מפנה לרע"פ 4606/01 סופר נ' מדינת ישראל, שם ציין בית המשפט העליון:

"אין חולק, כי ככלל, בעבירות מס הכנסה, לרבות אי-הגשת דו"חות, יש להרשיע נאשם שהוכח כי ביצע את העבירה, גם כאשר קיימות נסיבות מקילות כבדות-משקל. ברם, אין זה כלל בל-יעבור ובע"פ כתב, המתייחס לעבירה של שוחד, נכתב בעניין זה, כי "יוצאים מכלל זה אותם מקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירה שעבר מצדיקה שלא להטביע בנאשם אות קלון של פלילות".

לעניין המעשים הקונקרטיים שבוצעו, אני לוקחת בחשבון את החומרה היתרה שיש בעשיית שימוש בחשבונית שאינה חשבונית אמת, ולא עמד מאחוריה שירות, לצורך השמטת הכנסות, כשלא היה הצדק סביר למעשים. הגם שמדובר במעשים שנעשו בכובעה הפרטי של הנאשמת, איני סבורה כי ניתן להתעלם ממעמדה כעורכת דין, ומהחובות המוגברות הנגזרות ממעמד זה בכל מישורי החיים, הן מול הלקוחות והן מול הרשויות. חומרה נוספת קיימת בכך שקבלת החשבונית לווה במסירת שיקים והחזרת אחד מהם באופן שיסווה את ההתנהלות ויקטין את האפשרות לגילוי המעשים.

מכלול הנתונים הללו, הן אלה הכלליים והן אלה הקונקרטיים, קשורים לחומרת המעשים בנסיבותיהם ולמידת הפגיעה באינטרס הציבורי, ועומדים לחובתה של הנאשמת בהחלטה אם לאשר את הסכמת הצדדים.

מבלי למעט מן השיקולים הללו, הוצג בפני ביהמ"ש צבר נסיבות, המאזן וממתן את השיקולים שצוינו לעיל, ומצדיק בסופו של דבר, בהתאם לעקרון של כיבוד הסדרי טיעון שאינם חורגים מן הסביר, לכבד את הסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון.

ואלה הנסיבות העיקריות:

ראשית, כתב האישום הוגש שנים רבות מאד לאחר מועד ביצוע המעשים, כאשר השיהוי בהגשתו רובץ לפתחה של המאשימה בלבד. לנתון זה יש השלכה ממשית על אופן סיום ההליך.

שנית, הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, הביעה חרטה כנה והסירה את המחדל באופן מלא באופן מיידי. הנאשמת שיתפה פעולה באופן מלא עם גורמי החקירה, הן במסגרת תיק זה והן במסגרת פרשת ואנונו, שם העידה.

שלישית, עברה הפלילי של הנאשמת נקי ולא נפתחו בעניינה תיקים נוספים בשנים שחלפו. שני הצדדים רואים במעשים מעידה נקודתית וחד פעמית.

רביעית, כנגד מעורבים נוספים דומים באותה פרשה לא הוגשו כתבי אישום, ועניינם נגמר בכופר או ללא נקיטת הליך כלל, וזאת גם ביחס למעורב נוסף שהוא ר"ח ומעמדו וחובותיו אינם נופלים מאלה של הנאשמת. יש משמעות לעקרון אחידות ההתנהלות כלפי מעורבים דומים.

חמישית, המאשימה מכירה בפגיעה כוללת בנאשמת ובמשפחתה, לרבות בעלה שהוא אישיות ציבורית, בין היתר בפרסומים בתקשורת, ביחס למעורבות הנאשמת במעשי עבירה לרבות בפרשת ואנונו, כשבסופו של דבר נסגר התיק בעניינה.

שישית, מן האסמכתאות שנלוו לבקשת הכופר עולה תרומתה של הנאשמת לחברה והיותה אדם נורמטיבי בכל יתר מישורי החיים.

שביעית, המאשימה הכירה בפגיעה קונקרטית וישירה בעיסוקה ובפרנסתה של הנאשמת.

שמינית, הסכמת הצדדים במסגרת הסדר הטיעון כוללת של"צ בהיקף יוצא דופן, השקול מבחינת מספר השעות ליותר מארבעה חודשי עבודות שירות.

אשר על כן אני מכבדת את הסכמת הצדדים ונמנעת מהרשעת הנאשמת.

על הנאשמת מוטלים החיובים הבאים:

1. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 67,300 ₪, להימנע במשך שנה מהיום מביצוע עבירת מס

מכל סוג. לא תחתום הנאשמת, תאסר לתקופה של 3 חודשים .

2. בהסכמת הנאשמת, ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 800 שעות.

הצו יבוצע בכפר הירוק וישראל תוך שמונה עשר חודשים. **הובהרה לנאשמת סמכות בית-המשפט להרשיעה ולגזור את דינה, אם לא תקיים אחר תנאי הצו.**

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשע"ו, 11/10/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת